nime et leia, füs se loss ja sinu naine jääwad mi-
nule, sest se loss seisab minu kuningriigi sees. —

Kuningas uuwas et niisiisest nime (Ursa) ühelgi
inimesel ei õle, selle peräst sautas ta seda nime öffima,
et füs ninda mehest wõitu saaks. —

Aga selle mehe naine, nii kui teame, õli suur
nõid, ta andas oma mehele ühe suure lõnga kera,
ja ütles: „Kui menema lähäd, füs pane kera maha
ja ütle: weere weere kerge kera, näitä kus peab
menema. Kui kera weerema akkab füs mene
ühte puhku ta järele, nii kaua kuni ta ühe loss
ees seisma jääb sinne mene julgeste, sisse, siäl
annela sulle teedä kas sind kodo tulla wai peab
weel edesi menema."

Naine andis mehele ka weel ühe kaud lina ja
ütles: „kui sull süüwä tarwis on füs lahuta lina
lahti ja ütle: lina katka lauda, füs ei õle sul midä
gi puudu; ja sinuda tuntakse sest linast kes sa õled.

Ninda ründäs mees kerä järel, soodest ja raba-
dest, koirudest ja kompidest läbi, süüwä sai lina läbi.

Mõne päiwa ründämise järel jäi kerä ühe nii

suma suure loss ette paigale, kui tämägi loss
kodo. — (Loss 7 wirsta igalt püdi suur. —)

Ta koppitas weräwä päale, aga aganes lahti
ja tämä kaisti sisse. Kui ta kõik oma olu ja elu
minewiku ja õdewiku sai räägitud, füs näitas ka oma
kaud lina neile, kui maja pere oma seda nägi füs
ütles ta, sest linast tunnen ma wõlla, et ja minu
kõige noorema õe mees õled. Lina peab nüüd kaa-
ma kuud siin aiga weetämä, meie loome selle aja
sees omad raamatud läbi, wõib õlla ehk leiame
selle nime üles, mis sa õtsid. —

Kaks kuud luges nõid oma raamatuid; aga ei leid
mud seda nime Ursa, mitte üles.

Süs ütles nõid: „Nüüd wiska kera weeremale ja mene
jälle ta järele nii kaua kui ta ühe suure loss ette jää-
le seisma jääb, sinne mene julgeste sisse, räägi
oma käimise asja ja näita oma kaud lina, küll
jääb öeldä sulle, kas peab weel edesi menema wai
saad tagasi tulema.

Mees läks jälle mööda päiwä, kaud lina andas
tämale ihu üles pidämist, wõmaks jäi kerä ühe uniku
suure loss ette seisma, kes seitse wirsta igu kuuti suur